

Henk de Vries

CREATING HISTORY



‘Creating history’ is het motto waarmee de stad Delft zich presenteert. Inderdaad, de stad heeft een rijke historie. Toeristen komen af op de binnenstad, op Vermeer, koningshuis en Delfts Blauw. Delft is ook de stad van Hugo de Groot (volkenrecht), Antoni van Leeuwenhoek (microscop) en Jacques van Marken (Gist- en Spiritusfabriek, sociaal ondernemerschap, Agnetapark). In Delft wordt nog steeds geschiedenis geschreven, door onderzoekers aan de TU, door bedrijven zoals BPO (3d Printing), Delft Instruments en Vacuvin, en instellingen zoals TNO en NEN. Zo reikt de betekenis van de stad tot ver daarbuiten.

Creating history is een Bijbels motto. Er loopt een lijn van Genesis naar Openbaring van tuin naar stad. Mensen ontwikkelen cultuur, maar zijn daarin afhankelijk van hun Schepper. Parallel aan deze positieve lijn is er de lijn van verval, van menselijke hoogmoed, zoals bij de torenbouw van Babel. Als die lijn zich verbindt aan wetenschap, techniek, economie en politiek leidt dat tot onderdrukkende machtssystemen – erelid van C.S.R. Egbert Schuurman spreekt dan over een babelcultuur. Jezus Christus biedt de uitweg – niet alleen voor onszelf maar voor de hele cultuur, en voor de dieren en planten. Blijkt dat we kinderen van God zijn, dan wordt het beter – later, maar ook nu al, door onze daden (Romeinen 8: 19-20). Met vallen en opstaan, “vlees en geest” strijden om voorrang (Romeinen 7)...

Denken in termen van verleden, heden en toekomst is niet vanzelfsprekend. Onze Germaanse voorouders dachten en leefden cyclisch, in het ritme van dag en nacht en van seizoenen. Dat hindert culturele vooruitgang. Het christelijk geloof veranderde dit. Menselijke arbeid kreeg een positieve lading, o.a. dankzij de Benedictijnen. Onze geseculariseerde cultuur heeft deze gerichtheid op de toekomst gehouden.

Soms schiet het door – dan wordt “overleven” een doel in zichzelf. Moderne media ondermijnen nu deze toekomstgerichtheid. Ze verleiden ons te genieten van het moment. Dat heeft iets positiefs – God geeft met de sabbat elke week een genotsdag en we mogen “zitten onder de vijgenboom” (1 Kon. 4: 25, Micha 4: 4). Vervolgens kunnen we aan Gods hand stap voor stap verder gaan, zonder een grote schijnwerper op de toekomst (Psalm 119: 105). Maar starend op ons mobieltje kijken we niet meer vooruit, we zien we de Ander niet en kunnen in de goot belanden...

Toerusting tot mensen die geschiedenis schrijven

In deze context mag C.S.R. haar Iustrum vieren. Een week van genieten. Van in dankbaarheid terugkijken. En met een blik op de toekomst – van de individuele leden en van de vereniging als geheel. C.S.R. wil haar leden integrale vorming bieden tot christen-academici. Dat is niet niks, dat betekent toerusting tot mensen die geschiedenis schrijven. Zoals het jong overleden oud-lid Henk van Riessen – hij wilde als architect gebouwen ontwerpen die functioneel zijn voor de gebruikers en tegelijkertijd mooi. Zo weerspiegelen ze iets van Gods heerlijkheid die ons te wachten staat. Dat werd opgemerkt – de straat in Tanthof die naar het door hem ontworpen sportpark leidt is naar hem vernoemd. De uitdaging voor de toekomst zal ook zijn dat C.S.R. nog uitnodigender wordt om medestudenten aan HBO en TU naar Jezus Christus toe te leiden. En vervolgens ook hen te betrekken bij ‘creating history’. In het Engels ja – ook samen met buitenlandse studenten.